

Vzw Roppov

Martelaarslaan 212 9000 Gent tel 09/224.09.15 fax 09/233.35.89

e-mail info@roppov.be web www.roppov.be

Oktober 2011

Thema: broers en zussen van jongeren in de Bijzondere Jeugdbijstand.

Deze tekst werd opgemaakt naar aanleiding van verschillende bekommernissen die ouders inbrengen omtrent broers en zussen van een jongere in begeleiding bij de Bijzondere Jeugdbijstand.

De belangrijkste zorg gaat rond het feit dat de relatie met broers en zussen daardoor ook verstoord wordt, dat ze vaak vergeten worden.

We hebben er voor gekozen om verschillende uitspraken en vragen van ouders hier weer te geven. Dit met de bedoeling een beeld te schetsen van deze positie. We hopen dat dit kan bijdragen tot meer aandacht voor wat leeft in een gezin waar ook broers en zussen zijn...

Wat vele ouders bezighoudt:

Wat is het leed van de andere kinderen wanneer een broer/zus in contact komt met bijzondere jeugdbijstand?

Welke vragen stellen ze zich? En welke antwoorden vinden ze zelf?

Vragen als 'wie is de schuld'? En wat is mijn aandeel? Wat als ik 'stout' ben?

Waarom mijn broer/zus en niet ik?

Een zus was kwaad op haar broer omdat ze zag dat haar ouders ongelukkig werden door zijn probleemgedrag:

"Je probeert als zus zoveel mogelijk om het zelf op te lossen. Ik ging veel bij moeder zitten!"

"Aan de ene kant zie je je broer graag, aan de andere kant ben je er kwaad voor!"

Hoe kan men het gesprek hierover aanpakken?

'Het is al heel moeilijk om het gesprek met de jongere die geplaatst zal worden te voeren. Het is nog veel moeilijker om het ook uit te leggen aan de broer en de zus.'

Broers en zussen willen ook weten waar de ander naartoe is.

In ieder gezin leeft ook de vraag rond het 'waarom'. En ook al is er een goede reden, het blijft meespelen.

'Soms is het een opluchting dat het kind met de problemen weg is, de anderen leefden in angst, het bracht rust...Maar het blijft wel een feit dat het gezin uit elkaar ligt..'

En het bepaalt ook de toekomst.

'Mijn broer en zus waren niet geïnteresseerd in mij en ik stelde me ook geen vragen. Ik ging wel naar huis in het weekend maar had daar niet veel aan. Ik had meer aan de tijd dat ik weg was. Nu heb ik dus ook niets aan mijn broer en zus.' (ouder die zelf geplaatst was)

Vaak spelen er zoveel gevoelens mee die je als ouder zelf nog niet op een rijtje hebt.

'Ik heb zelf lang niet begrepen waarom ik het opgaf met dit kind, maar het bracht wel rust voor de andere kinderen. Ik deed het misschien nog meest voor de andere kinderen, want zij leden daar ook onder.'

'En ook al draait het probleem zogezegd rond dat éne kind, toch zijn de andere kinderen daar ook sterk mee bezig. Tenslotte is er een broer/zus verdwenen uit het dagelijks leven. De stress en rust in een gezin heeft op alle kinderen zijn invloed.'

Kinderen thuis worden gemakkelijk vergeten. Hulpverleners komen om over de ander te praten, ouders zijn vaker bezig met het probleem rond dat kind.

'In een gezin waar zich problemen voordoen rond een bepaald kind, moet men erg oppassen dat het niet allemaal rond dit probleem en dus rond dit kind draait.....kinderen die niet in de Bijzondere Jeugdbijstand zitten maken kans om vergeten te worden ...'

'De thuisblijver zegt: 'en naar mij wordt er niet geluisterd'. 'Waarom moet het altijd over 'die' gaan? Problemen hebben is interessanter, mama en papa zijn daar steeds mee bezig'. 'Ik ben normaal dus naar mij moet je niet echt omkijken' Je zou schrik krijgen dat ze ook moeilijk gaan doen om ook aandacht te krijgen. Er is gevaar voor kopieergedrag. Tenslotte zien ze ook wat hun andere broer/zus doet...'

Het is moeilijk om naar broer/zus de verklaringen te geven voor het verschil in aanpak.

Hierover zijn de ouders het eens:

Broers en zussen blijven belangrijk, vrienden komen en gaan, familie blijft. Soms gaan mensen die het contact verloren op latere leeftijd nog op zoek naar hun broers of zussen.

Het is dus ook voor de begeleiding in de Bijzondere Jeugdbijstand belangrijk om hier de nodige aandacht aan te geven.

'Bij plaatsingen van verschillende kinderen uit hetzelfde gezin zou het toch normaal moeten zijn dat broers en zussen samen blijven.'

Het evenwicht in een gezin wordt verstoord als een broer of zus weg gaat uit het gezin om deze reden. Misschien verliest de broer/zus die achterblijft zijn speelkameraad, zijn vertrouwenspersoon. Misschien hadden de kinderen veel steun aan elkaar. Er moet een nieuw evenwicht gevonden worden.

Met broers en zussen praten is ook belangrijk voor hulpverleners om de juiste context te zien.

Een band hebben, blijven houden, met broer/zus is belangrijk naar de toekomst toe.

Hoe kan Bijzondere jeugdbijstand mogelijkheden bieden om contact te blijven houden met broers en zussen? Hoe kan men de vragen en gevoelens die hier leven bespreekbaar maken? Of de ouders helpen dit bespreekbaar te maken?